

Edmund Chojecki (1892-1940)

Syn Józefa i Władysławy z domu Zdrojewskiej. Urodził się 18 marca 1892 roku w Popówce w powiecie nowogrodzkim. W latach 1918-1920 brał udział w wojnie polsko-bolszewickiej, służąc w 16 Pułku Ułanów Wielkopolskich. Za odwagę i poświęcenie porucznik Edmund Chojecki został odznaczony orderem Virtuti Militari V klasy. W II Rzeczypospolitej do 1924 roku służył w 16 Pułku Ułanów Wielkopolskich. Jako znakomity jeździec, został przeniesiony do Centrum Wyszkozenia Kawalerii w Grudziądzu. Ta elitarna jednostka szkoliła najlepszych jeźdźców międzywojennej Rzeczypospolitej. Edmund Chojecki, w stopniu majora, pełnił funkcje Szefa Ekwitacji, który

bezpośrednio czuwał nad szkoleniem jeździeckim żołnierzy. Poznał tam majora Henryka Dobrzańskiego, który od 1925 związany był z grudziądzką Grupą Sportu Konnego, i przygotowaniem do olimpiady w Amsterdamie. W latach poprzedzających wybuch II wojny światowej, mjr Edmund Chojecki pełnił funkcję Rejonowego Inspektora Koni w Łucku, bezpośrednio podległemu II Okręgowi Korpusu Wojska Polskiego z siedzibą dowództwa w Lublinie. W czasie kampanii wrześniowej 1939 roku dostał się do niewoli sowieckiej. Został zamordowany przez NKWD w Katyniu w 1940 roku. Edmund Chojecki otrzymał pośmiertny awans na podpułkownika. Ze względu na miejsce pochodzenia, nasza szkoła postanowiła oddać hołd oficerowi dawnych Kresów Rzeczypospolitej, które odeszły do historii wraz z naszym Bohaterem. Losy Edmunda Chojeckiego spłoty się z życiem Henryka Dobrzańskiego, który jest patronem naszej szkoły.

Dąb pamięci, poświęcony podpułkownikowi Edmundowi Chojeckiemu został posadzony 26.03. 2009 r. obok budynku Zespołu Szkół w Birczy. Opiekę nad dębem sprawują uczniowie szkoły.